

การทำตามกฎเกณฑ์ของยุคบรรจบพบกันคือการกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด

วันนี้ บัฟฟาตากำลังมองดูลูกๆที่เป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุด กฎเกณฑ์ของยุคบรรจบพบกันทำให้ลูกเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ด้วยเหตุนี้ลูกจึงได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุด วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากดวงวิญญาณมนุษย์ที่ตโมกนี และบรรยากาศและกระแสที่ตโมกนีคือการทำตามกฎเกณฑ์ผู้ที่อยู่ภายในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องลำบากตรากตรำเมื่อลูกก้าวออกนอกเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยในความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ลูกได้รับกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยในทุกย่างก้าวจากบัฟฟาตาแล้ว ด้วยการก้าวไปทุกย่างก้าวตามกฎเกณฑ์ลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุดโดยอัตโนมัติ ลูกรู้เป็นอย่างดีว่าชีวิตที่อยู่บนฐานของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยตั้งแต่อดีตมาจนถึงเวลากลางคืนนั้นเป็นเช่นไร การเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปตามกฎเกณฑ์เหล่านี้คือการกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เมื่อได้ชื่อว่า “สูงส่งที่สุด” ก็หมายความว่าลูกสูงส่งกว่ามนุษย์ธรรมดาทั้งหลาย ดังนั้นตรวจสอบดูว่าสิ่งหลักของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง นั่นคือสำนึกของลูกนั้นสูงส่ง เมื่อสำนึกของลูกสูงส่ง ทัศนคติ สายตา สภาพของลูกก็จะสูงส่งโดยอัตโนมัติ ลูกรู้หรือไม่ว่าเส้นของกฎเกณฑ์ของสำนึกคืออะไร? “นั่นคือดวงวิญญาณที่สูงส่ง” และ “คนอื่นๆทั้งหมดคือดวงวิญญาณของพ่อผู้เดียวที่สูงส่ง” ดวงวิญญาณที่หลากหลายเล่นบทบาทที่แตกต่างกัน ให้บทเรียนแรกนี้คงอยู่ในสำนึกของลูกอย่างเป็นธรรมชาติ แม้กระทั่งเมื่อลูกมองที่ร่างกาย ควรจะเห็นแต่ดวงวิญญาณเท่านั้น ให้สำนึกที่มีพลังนี้เป็นไปในทางปฏิบัติในทุกวินาที แล้วลูกจะกลายเป็นตัวของสำนึก รู้ว่าเพียงแค่พูดซ้ำๆว่า “นั่นคือดวงวิญญาณและผู้อื่นคือดวงวิญญาณ” แต่ “นั่นคือดวงวิญญาณแน่นอนและผู้อื่นคือดวงวิญญาณอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน” กฎของสำนึกแรกนี้ทำให้ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลายเป็นเครื่องมือที่จะกระจายกระแสที่มีพลังของสำนึกที่สูงส่งนี้ และด้วยสิ่งนี้ผู้อื่นก็จะเป็นอิสระด้วยเช่นกัน

กองทัพพันดาไฟได้มาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะ พร้อมกับการพบปะ จงนำพร “ขอให้ลูกเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง” ซึ่งเป็นรากฐานของกฎเกณฑ์แรก กลับไปกับลูกด้วย สำนึกนี้จะนำพลังมาให้ลูก จากทุกสิ่งที่ลูกได้ยิน อะไรคือสาระสำคัญที่ลูกจะนำกลับไปกับลูก? สาระสำคัญคือการเป็นตัวของสำนึก เฝ้าแต่ทบทวนพรนี้ในเวลาอมฤตทุกเช้าอย่างสม่ำเสมอ ก่อนที่ลูกจะทำงานใด จงนั่งบนที่นั่งที่มีพลังของพรนี้ แล้วตัดสินใจว่างานนั้นไร้ประโยชน์หรือมีพลัง แล้วจึงลงมือทำ หลังจากที่ได้กระทำสิ่งนั้นไปแล้วตรวจสอบดูว่าการกระทำนั้นมีพลังตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบหรือไม่ มิฉะนั้นแล้วแม้ว่าลูกหลายคนจะเริ่มกระทำในรูปที่มีพลัง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าการกระทำนั้นกลายเป็นการกระทำที่ไร้ประโยชน์หรือธรรมดาในช่วงกลางได้อย่างไร หรือที่จุดใด จากการมีพลังพวกเขาเข้าไปในทิศทางของการกระทำที่ไร้ประโยชน์หรือการกระทำที่ธรรมดา และแล้วในเวลาสุดท้ายพวกเขาคิดว่าพวกเขาไม่ได้ทำในสิ่งที่เขาควรจะทำ ผลลัพธ์ของสิ่งนั้นคืออะไร? การทำบางสิ่งแล้วค่อยมาคิดถึงสิ่งที่ทำในภายหลังไม่ใช่คุณสมบัติของดวงวิญญาณที่ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม ดังนั้นจึงกลายเป็นตัวของสำนึก นั่นคือเป็นตัวของพลังในรูปกาลเวลาทั้งสาม ลูกเข้าหรือไม่ว่าลูกต้องนำอะไรกลับไปกับลูก? อย่าได้ออกจากที่นั่งที่มีพลังของลูก ที่นั่งนี้คือที่นั่งของหงส์ คุณสมบัติพิเศษของหงส์คือพลังในการแยกแยะ ด้วยพลังในการแยกแยะลูกจะเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอในสภาพของการเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุด จงเก็บรักษาพรของที่นั่งนี้และสมณนามของพระเจ้า “มนุษย์ที่สูงส่งที่สุดที่ทำตามระเบียบวินัยสูงสุด” ไว้กับลูกตลอดเวลา อัจชะ วันนี้เป็นวันสำหรับการกล่าวทักทายแสดงความยินดีเพราะลูกกำลังจะไปทำงานรับใช้ ลูกไม่ได้กำลังจะไปบ้านทางโลกของลูกแต่ไปยังสถานที่ทำงานรับใช้ของลูก ลูกกำลังจะไปอยู่ท่ามกลางเหล่านักกระสา แต่ลูกจะไปเพื่อทำงานรับใช้ อย่าไปที่นั่นด้วยการคิดว่าลูกไปเพราะความสัมพันธ์อันเนื่องมาจากบุญชักรกรรมของลูกแต่ไปที่นั่นเพราะเป็นความสัมพันธ์ของงานรับใช้ ลูกไม่ได้ไปที่นั่นเพื่อสะสมบุญชักรกรรม แต่ลูกอยู่ที่นั่นเพื่อเติมเต็มความรับผิดชอบของงานรับใช้ สิ่งนี้ไม่ใช่บ่วงของกรรมแต่เป็นบ่วงของงานรับใช้ อัจชะ

แต่ผู้ที่จับสิ่งนี้ไว้ประโยชน์และอยู่อย่างมั่นคงบนที่นั่งของหงส์ที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ แต่ผู้ที่ทำให้ทุกรูปกาลเวลาทั้งสามของทุกการกระทำมีพลังด้วยสำนึกของการเป็นตัวที่ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม แต่ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอและอย่างเป็นธรรมชาติ แต่ดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้นที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย

บัณฑิตาพบกลุ่ม:

1) ลูกมีประสบการณ์ว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคที่สูงส่งที่สุดอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกผู้ที่มีพ่อเป็นผู้ประทานโชคตัวเขาเองก็จะเป็นผู้ที่โชคอย่างมากด้วย! พ่อคือผู้ประทานโชค แล้วท่านให้อะไรเป็นมรดกแก่ลูก? แนนอนท่านจะให้โชคที่สูงส่งแก่ลูกใช่ไหม? จดจำพ่อผู้ประทานโชคอยู่เสมอและจดจำโชคของลูกด้วย เมื่อลูกมีโชคที่สูงส่งอยู่ในสำนักครูของลูก ลูกจะมีความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะทำให้ผู้อื่นมีโชคด้วยเช่นกัน เพราะลูกคือลูกของผู้ประทาน พ่อผู้ประทานโชคจะแจกจ่ายโชคโดยผ่านบราห์มา ดังนั้นลูกบราห์มินจะทำอะไร? งานใดก็ตามที่เป็นของบราห์มาก็เป็นงานของลูกบราห์มินด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกคือผู้ที่แจกจ่ายโชคเช่นนั้น ผู้คนเหล่านั้นแจกเสื้อผ้า อาหาร และน้ำ แต่มีเพียงลูกของผู้ประทานโชคเท่านั้นที่สามารถแจกจ่ายโชคที่สูงส่ง ดังนั้นลูกคือดวงวิญญาณที่สูงส่งที่แจกจ่ายโชค ผู้ที่ได้มาซึ่งโชคจะได้มาซึ่งทุกสิ่ง หากวันนี้ลูกมอบเสื้อผ้าให้กับผู้คน พวกเขาจะขาดอาหารในวันพรุ่งนี้ แล้วถ้าลูกให้อาหารแก่พวกเขาในวันพรุ่งนี้แล้วพวกเขาก็จะขาดน้ำ ลูกจะเฝ้าแจกจ่ายสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปอีกนานแค่ไหน? พวกเขาก็ยังไม่พอใจหรือสนใจกับสิ่งนั้น แต่ถ้าลูกแจกจ่ายโชคแล้ว ที่ใดมีโชคที่นั่นมีทุกสิ่ง ถึงกระนั้นก็ตามเมื่อบางคนได้รับบางสิ่ง เขาจะพูดว่า “ว่า โชคของฉัน!” ที่ใดมีโชค ก็จะได้มาซึ่งทุกสิ่ง ดังนั้นลูกคือผู้ให้โชคที่สูงส่ง สำนักครูของการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่สูงส่งและของการเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคที่สูงส่งจะทำให้ลูกอยู่ในสภาพที่โดยนัยอย่างสม่ำเสมอ ที่ใดมีสำนักครูของโชคที่สูงส่งที่นั่นจะมีสำนักครูของการได้มาซึ่งการบรรลุผล จงมีหัวใจที่กว้างใหญ่ในการแจกจ่ายโชคนี้ สิ่งนี้ไม่มีวันจบสิ้น เมื่อมีของบางสิ่งเล็กๆน้อยๆ เขาจะมีความตระหนักรู้กับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่มีวันจบสิ้นและดังนั้นลูกจะต้องเฝ้าแต่แจกจ่ายต่อไป จงให้ต่อไปอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้พลาดการให้ทานแม้แต่วันเดียว ผู้ให้ทานที่สม่ำเสมอจะเฝ้าแต่ทำให้คลังสมบัติทั้งหมดของพวกเขาเปิดอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่เคยหยุดการให้ทานแม้แต่ชั่วโมเมนต์เดียว หน้าที่ของบราห์มินคือการรับความรู้นี้แล้วให้ทานความรู้นี้ อยู่อย่างซื่อและอยู่ในงานนี้อย่างสม่ำเสมอ

2) ลูกมีประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณของยุคบรรจบพบกันที่มีค่าเช่นเพชรหรือไม่? ลูกทุกคนคือเพชรที่แท้จริงใช่หรือไม่? เพชรนั้นมีค่าอย่างมาก ชีวิตบราห์มินของลูกก็มีค่าเป็นอย่างมากเช่นกัน และด้วยเหตุนี้บราห์มินจึงถูกแสดงให้เห็นอยู่ในจุดที่สูงที่สุดเสมอ จุดที่สูงที่สุดหมายถึงสถานที่ที่สูงที่สุด อันที่จริงเทพนั้นสูงที่สุด แต่ลูกบราห์มินสูงยิ่งกว่าเทพ ลูกมีความซาบซึ้งเช่นนั้นหรือไม่? ลูกมีความรู้ว่าคุณเป็นของพ่อและพ่อเป็นของลูกใช่หรือไม่? จดจำสิ่งเดียวนี้อยู่เสมอ เฝ้าแต่ร้องเพลงนี้ในจิตใจของลูกอย่างสม่ำเสมอ “ฉันได้มาซึ่งสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว” เมื่อร้องเพลงทางโลกลูกอาจจะเหนื่อยหลังจากหนึ่งชั่วโมเมนต์ อย่างไรก็ตามจะไม่มีความเหน็ดเหนื่อยเลยในการร้องเพลงนี้ โดยการเป็นของพ่อ ลูกจะกลายเป็นทุกสิ่ง ลูกจะเป็นนักเต้นรำ นักร้อง ศิลปิน ลูกกำลังสร้างภาพลักษณ์ที่เป็นเทวดา—นางฟ้าของลูกในทางปฏิบัติด้วยโยคะของสติปัญญาของลูก ลูกได้วาดภาพที่สวยงามเช่นนั้น ดังนั้นลูกจะกลายเป็นทุกสิ่งที่ลูกพูด ลูกเป็นนักธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นเจ้าของโรงงาน ดังนั้นจงรักษาสำนักครูของอาชีพหรือหน้าที่การงานของลูกนี้ไว้อย่างสม่ำเสมอ บางครั้งเป็นนายเจ้าของเหมือง

และบางครั้งเป็นศิลปิน บางครั้งเป็นนักเต้นรำ ความรู้นี้มีความสนุกสนานมาก มันไม่แห้งแล้ง ลูกบางคนถามว่าลูกควรเฝ้าแต่ฟังความรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดเหมือนเดิมทุกวันหรือไม่ อย่างไรก็ตามนี้ไม่ใช่ความรู้ที่แห้งแล้งของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด นี่เป็นความรู้ที่สนุกสนานมาก เพียงแต่จดจำสมญาใหม่ๆของลูกทุกวัน ฉันคือดวงวิญญาณ - แต่ฉันคือดวงวิญญาณประเภทใด? บางครั้ง ฉันเป็นดวงวิญญาณศิลปิน บางครั้งเป็นดวงวิญญาณนักธุรกิจ ดังนั้นจงเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความสนุกสนานเช่นนั้น พ่อมีความสนุกสนานใช่ไหม? ดูสิ บางครั้ง พ่อเป็นคนซุกซน บางครั้งเป็นผู้สร้างโลก และบางครั้งก็เป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง ดังนั้นพ่อเป็นเช่นไรลูกก็เป็นเช่นนั้น จงเฝ้าแต่ไต่ตรองความรู้ในลักษณะนี้และอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใส

ตามเวลาปัจจุบัน ต้องมีความสมดุลในความเร็วของตนเองและงานรับใช้ ลูกแต่ละคนควรคิดว่าลูกจะให้การตอบแทนเท่ากับงานรับใช้ที่ลูกได้รับหรือไม่? เวลานี้เป็นเวลาที่จะรับใช้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปก็จะเป็นเวลาที่ลูกต้องที่จะรับใช้ อย่างไรก็ตามในเวลานั้น จะมีสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์มากมาย เพื่อที่จะรับใช้ในสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์เหล่านั้นลูกจำเป็นต้องฝึกฝนที่จะรับใช้ตั้งแต่เวลานี้ ในเวลานั้นมันจะเป็นเรื่องยากที่จะมาและไป และลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยจิตใจของลูกเพื่อทำให้ผู้อื่นเคลื่อนไปข้างหน้า นั่นจะเป็นเวลาที่จะให้ ไม่ใช่เพื่อเติมเต็มตนเอง ดังนั้นจงตรวจสอบสต็อก

ของลูกล่วงหน้า ลูกได้ทำให้ตัวเองเต็มไปด้วยสติของพลังทั้งหมดหรือไม่? อยู่อย่างเต็มไปด้วยทุกพลัง ทุกคุณธรรม คลั่งสมบัติแห่งความรู้และพลังของการจดจำระลึกถึงทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ อย่าให้มีสิ่งใดขาดหายไป อ้อชะ

บรรพตาคกล่าวคำพิพากษาในเวลาอมฤตในวันที่ 28 เมษายน วันสัทกฐ

คำพิพากษาสำหรับวันแห่งเมล็ดของต้นไม้ม ึ่งอยู่อย่างเป็นตัวของสำนึกรู้อย่างสม่ำเสมอและประสมกับางดีของดาวพฤษ ในวันแห่งเมล็ดของต้นไม้อย่างสม่ำเสมอ เวลาที่ลูกทุกคนได้ให้คำมั่นสัญญาอย่างเหนียวแน่นแล้วใช่หรือไม่? เมื่อกลุ่ม ของกุมารพร้อม เสียงที่ตั้งจะกระจายออกไป เสียงนั้นจะไปถึงรัฐบาลต่อเมื่อลูกอยู่กับบาปตลอดเวลาเท่านั้น ดังนั้นอย่า ได้สร้างความซับซ้อนใดๆ ลูกมีความจริงจัง ความกระตือรือร้น และความกล้าหาญที่ดีมาก ที่ใดมีความกล้าหาญลูกจะได้ รับความช่วยเหลืออย่างแน่นอน ลูกซักตึกำลังคิดอะไร? แม้กระทั่งชีวิตก็ไม่สามารถอยู่ได้ถ้าไม่มีซักตึก ถ้าชีวิตไม่คงอยู่ก็จะ ไม่มีซักตึก และถ้าไม่มีซักตึก ชีวิตก็ไม่สามารถคงอยู่ได้ พ่อจะทำอะไรได้หากปราศจากแขนของท่าน? ดังนั้นใครคือมือแรก? “นั่นที่ยอดเยี่ยม นั่นนั่นเอง!” อ้อชะ

คงอยู่อย่างหลอมรวมในความรักของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ (ถ้อยคำที่อะแควที่ส่งส่ง)

จะมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้าและโดยการมีประสบการณ์นี้ลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายและเฝ้าแต่โอบยิบต่อไป ความรักของพระเจ้าเป็นวิธีที่จะทำให้ลูกโอบยิบ ผู้ที่โอบยิบไม่สามารถถูกดึงจากแรงโน้มถ่วงของโลกได้ ไม่ว่ารูปของ มายาจะนำดึงดูดแค่ไหน แรงดึงดูดนั้นไม่สามารถไปถึงผู้ที่อยู่ในสภาพที่โอบยิบได้ เชือกของความรักของพระเจ้านี้ดึงลูก จากที่ไกลแสนไกล นี่คือการสุขใจ-การให้ความรักเช่นนั้น ที่ผู้ที่หลุดหายไปในการรักนี้แม้กระทั่งหนึ่งวินาทีจะลืม ความเศร้าโศกมากมายของพวกเขาทั้งหมด และเริ่มแกว่งไกวอยู่ในเชิงซ้ำของความสุขออย่างสม่ำเสมอ ถ้ามีคนให้ในสิ่งที่ ลูกต้องการในชีวิต นั่นเป็นสิ่งที่บอกของความรัก พ่อมีความรักอย่างมากมาสำหรับลูกๆ ที่ท่านจะเติมเต็มความ ปรารถนาทั้งหมดของลูกเพื่อความสุขและความสงบในชีวิต ท่านไม่เพียงแต่ให้ความสุขแก่ลูกเท่านั้น แต่ท่านจะทำให้ลูก เป็นนายของสมบัติแห่งความสุข พร้อมกับสิ่งนี้ท่านยังให้ปากกาให้กับลูกเพื่อเพิ่มเส้นโซคที่สูงส่งของลูก ดังนั้นลูก สามารถสร้างโซคได้มากเท่าที่ลูกต้องการ นี่คือการรักของพระเจ้า สำหรับลูกที่อยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในความรักของ พระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ที่หลุดหายไปในการรักของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ปรกาย ความซาบซึ้ง และลำแสงของ ประสบการณ์มีพลังอย่างมากจนไม่มีปัญหาใดเลยที่จะเกิดขึ้นกับพวกเขา - มันไม่สามารถแม้กระทั่งจะทอดสายตามองมา ที่พวกเขา พวกเขาไม่ต้องลำบากตรากตรำในลักษณะใดในเวลาใด พ่อมีความรักมากมายต่อลูกๆ ที่ท่านให้การหล่อเลี้ยง พวกเขาจากเวลาอมฤต ตอนเริ่มต้นของวันนั้นสูงส่งมาก! พระเจ้าเองเรียกลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะกับท่าน ท่านได้ สนทนากับลูกและเติมพลังให้กับลูก! เพลงแห่งความรักของพ่อทำให้ลูกตื่นขึ้น ท่านเรียกลูกและปลุกลูกด้วยความรักเป็น อย่างมาก: ลูกที่แสนหวาน ลูกที่น่ารัก มา! รูปในทางปฏิบัติของการหล่อเลี้ยงที่มีความรักนี้คือชีวิตโยคีที่ง่ายดาย ใคร ก็ตามที่ลูกรักลูกจะทำในสิ่งที่พวกเขาชอบเท่านั้น พ่อไม่ชอบลูกที่ขุ่นมัวไม่พอใจ และเหตุนี้เองที่ลูกต้องไม่พูดว่า "ฉัน สามารถทำอะไรได้ สถานการณ์ก็เป็นเช่นนั้น และนั่นคือเหตุผลว่าทำไมฉันถึงรู้สึกขุ่นมัวไม่พอใจ" แม้ว่าสถานการณ์จะ เป็นเรื่องหนึ่งที่ทำให้ขุ่นมัวไม่พอใจ ก็อย่าปล่อยให้ตนเองขุ่นมัวไม่พอใจ บรรพตาคมีความรักอย่างมากสำหรับลูกๆ ที่ท่าน พิจารณาว่าลูกแต่ละคนจะอยู่ข้างหน้าของท่าน ในโลกนี้เช่นกันใครก็ตามที่ลูกรักมากที่สุดลูกจะทำให้ผู้นั้นก้าวไปข้างหน้า ยิ่งกว่าตัวลูกเอง นี่เป็นสิ่งที่บอกของความรัก แล้วบรรพตาคยังกล่าวอีกว่า: เวลานี้อย่าให้ลูกๆ ของฉันมีความอ่อนแออีกต่อ ไป เวลานี้ลูกทั้งหมดควรกลับมาเพียบพร้อม สมบูรณ์และทัดเทียม

ความรักของพระเจ้าคือซึ่งซ้ำที่เต็มไปด้วยความปิติสุข: ึ่งเฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในเชิงซ้ำที่ให้ความสุขนี้อย่างสม่ำเสมอและอยู่ อย่างหลอมรวมอยู่ในความรักของพระเจ้า และแล้วจะไม่มีสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์หรือความปั่นป่วนใดๆ จากมายา ความรักของพระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุด, ไม่สั่นคลอน และมีมากมายเช่นนั้นที่ทุกคนสามารถได้รับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามวิธีที่จะได้ รับความรักของพระเจ้านี้คือการอยู่อย่างละวาง เท่าที่ลูกละวาง ลูกจะประกาศสิทธิในการรักของพระเจ้าตามนั้น ดวง วิญญาณที่หลอมรวมอยู่ในความรักของพระเจ้าจะไม่สามารถเข้ามาอยู่ภายใต้อิทธิพลที่มีขีดจำกัดได้ พวกเขาอยู่อย่างหลุด หายไปในการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกได้รับกลิ่นหอมของความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณจากพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ สิ่งบอกขของความรักคือ ใครก็ตามที่ลูกรักลูกจะอุทิศตัวทุกสิ่งให้กับคนนั้น พ่อมีความรักเป็นอย่างมากต่อลูกๆ ที่ท่าน เขียนจดหมายที่ยาวเช่นนั้นให้กับลูกทุกวันเพื่อตอบสนองความรัก ท่านให้ความรักและความทรงจำระลึกถึงแก่ลูก และ ท่านเป็นมิตรร่วมทางของลูก ท่านเติมเต็มความรับผิดชอบของมิตรร่วมทาง ดังนั้นจงอุทิศความอ่อนแอทั้งหมดของลูก

ที่มาจากความรักนี้ พ่อมีความรักต่อลูกๆ และเหตุนี้เองท่านจึงพูดอยู่เสมอว่า "ไม่ว่าลูกจะเป็นอย่างไร ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไร ลูกเป็นของพ่อ" ในท่านองเดียวกันลูกอยู่อย่างหลอมรวมในความรักอย่างสม่ำเสมอและพูดจากใจของลูกว่า "بابا ไม่ว่าท่านจะเป็นอะไร ท่านเป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับฉัน" อย่าได้รับอิทธิพลจากอาณาจักรของความหลอกลวง ลูกไม่จำเป็นต้องจดจำผู้ที่ลูกรัก แต่ลูกจะจดจำผู้นั้นได้อย่างเป็นธรรมชาติ เพียงแค่มีความรักในหัวใจของลูก ให้มันเป็นจริงและไม่เห็นแก่ตัว เมื่อลูกพูดว่า "بابาของฉัน บาบาน่ารัก" แล้วลูกไม่สามารถลืมผู้ที่ลูกรักได้ ลูกไม่เคยได้รับความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวจากใครนอกจากพ่อ ดังนั้นอย่าลืมจดจำพ่อเพราะแรงใจที่เห็นแก่ตัวของลูก อยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว ให้หัวใจของลูกดื่มด่ำอยู่ในความรักของพระเจ้าอย่างเต็มที่ตั้งแต่เริ่มต้นของวันจากเวลาอมฤต หากลูกมีความรักของพระเจ้า พลังของพระเจ้า และความรู้ของพระเจ้าอย่างเต็มที่ในหัวใจของลูกแล้ว ลูกจะไม่มี ความผูกพันยึดมั่นหรือความรักใดๆ สำหรับคนอื่น เป็นเพียงชาติเกิดเดิมนั้นเท่านั้นที่ลูกจะได้รับความรักของพระเจ้า สำหรับ 83 วันเกิดลูกได้รับความรักจากดวงวิญญาณเทพและดวงวิญญาณธรรมดา เพียงแค่เวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรักของพระเจ้า ความรักจากดวงวิญญาณทำให้ลูกสูญเสียโชคของอาณาจักรในขณะที่ความรักของพระเจ้าทำให้ลูกได้รับโชคของราชอาณาจักร ดังนั้นคงอยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในประสบการณ์ของความรักนี้ เมื่อลูกมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อ สิ่งขับเคลื่อนของความรักที่แท้จริงนั้นก็คือการกลับมาหัดเทียมและคาร์มาทิต(เหนือปวงกรรม) มีการกระทำอย่างเป็นคาราวันฮาร์ (ผู้สร้างแรงบันดาลใจ) และสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่นด้วย อย่าปล่อยให้หัวใจของลูกทำให้ลูกทำอะไร แต่ให้ทำทุกสิ่งโดยผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก อย่างกระทำกรรมใดๆภายใต้อิทธิพลของจิตใจ สติปัญญา หรือสัญสการ์ของลูก อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นเครื่องมือ เป็นผู้กระทำ และทำให้งานที่ใหญ่ที่สุดทั้งหลายนั้นง่ายดายด้วยสำนึกรู้ของคาราวันฮาร์(ผู้ที่ให้แรงบันดาลใจ)

บัพดาตาเองกลายเป็นคาราวันฮาร์และดำเนินงานของการก่อตั้งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดโดยผ่านลูกผู้เป็นเครื่องมือ คารันฮาร์ พ่อและลูกรวมกันอยู่ในคำว่า “คารันคาราวันฮาร์” เป็นมือของลูกและงานของพ่อ เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับโอกาสทองที่จะขยายมือของลูก อย่างไรก็ตามประสบการณ์ที่ลูกมีคือผู้เดียวที่สร้างแรงบันดาลใจให้ลูกกลายเป็นเครื่องมือและทำให้ลูกสามารถทำทุกสิ่งได้ ในทุกการกระทำท่านเป็นมิตรร่วมทางของลูกในฐานะคาราวันฮาร์

คติพจน์: : ดวงวิญญาณญาณนี้คือผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ แทนที่จะร้องขอ

*** โอม ขานติ ***